

НИЗ СВЕТОТО ПИСМО со ДР. Џ. ВЕРНОН МЕКГИ

КНИГА: Создавање

БИБЛИСКИ ТЕКСТ: Создавање 3:14-4:5

ПРОГРАМА: #4018

Денес продолжуваме со проучување на глава 3 од книгата Создавање. На ред е стих 14. Минатиот пат читавме за тоа како Адам и Ева згрешија, а сега Бог ќе им ги каже последиците за нивниот грев. Бог е праведен и затоа мора да го суди гревот!

Во стих 14 читаме за судот врз змијата, односно сатаната, бидејќи тој го поттикна човекот да биде непослушен кон Бог и да направи грев.

На змијата, пак, ѝ рече Господ Бог: „Затоа што си го направила тоа, проклета да си меѓу сите животни и сите полски сверови; помешечки ќе се влечеш и прав ќе јадеш сè до крајот на својот живот! И ставам непријателство меѓу тебе и жената и меѓу родот твој и породот нејзин. Тој ќе ти ја смачкува главата, а ти ќе го каснуваш во петата.“

Ако имате навика да учите стихови од Библијата напамет, ќе ве охрабрам да го научите овој стих бидејќи е многу важен. Овој стих е всушност првото прошто за доаѓањето на Месијата, Спасителот, во светот. Стих 15:

И ставам непријателство меѓу тебе и жената и меѓу родот твој и породот нејзин. Тој ќе ти ја смачкува главата, а ти ќе го каснуваш во петата.

Оваа изјава е исто многу важна. Мислам дека нагласокот во овој стих не е ставен само на победата на Месијата, туку и на постојаната борба помеѓу доброто и злото; Бог и сатаната. Не само тоа, туку и ние луѓето на некој начин имаме учество во тој конфликт - тоа го читаме во остатокот на Светото Писмо.

Господ Исус даде една изјава со која многу добро ја опишува оваа вистина. Во Јован 8:44 пишува:

Вашиот татко е ѓаволот; и вие сакате да ги исполнувате желбите на својот татко; тој е човекоубиец од почетокот и не стои во вистината, зашто во него нема вистина. Кога зборува лага, говори од себе, зашто е лажливец и татко на лагата.

Има јасна разлика помеѓу вистината и лагата, помеѓу Бог и сатаната. Јован пишува нешто слично и во 1 Јован 3:10:

Чедата Божји и чедата ѓаволски по тоа и се познаваат. Секој што не постапува праведно, и секој што не го љуби братот свој, не е од Бога.

Во овие стихови читаме за конфликт, за борба. Во светот има две семиња кои истовремено растат, а на крајот само едно ќе опстои. Но, дотогаш постои постојана борба помеѓу доброто и злото. Секој човек се соочува со искушение, односно со борба. Прашањето е: како да победиме во борбата помеѓу доброто и злото? Преку вера во Христос! Што значи спасението? Тоа значи да си во Христос и твоите гревови да бидат простени.

Човекот е дел од живите созданија, меѓу кои се и ангелите и животните. На животните не им е даден избор, но на ангелите и на човекот им е дадена слободна волја - да изберат дали ќе бидат послушни на Бог. Токму затоа Бог бара одговорност од Адам и Ева.

Во стихот пишува „нејзиното семе“, а не се споменува семето на мажот. Ова е навестување на девственото раѓање на Господ Исус. Кога Бог беше во градината и го бараше човекот, Тој рече: „Каде си?“ Според религијата, човекот е тој кој го бара Бог; но Библијата ни кажува нешто друго. Спасението е Божјата потрага по човекот, бидејќи човекот побегна од својот Создател.

Кога Бог го прашува Адам каде е - тоа е зовот на правдата која не може да му прогледа низ прсти на грешникот, но тоа е исто така зов на божествената љубов која нуди откупување за гревот. Во овој стих го читаме ветувањето за Спасителот, а истото ветување се повторува во останатиот дел од Библијата. Павле напиша: „Нема кој да го бара Бог“ (Римјаните 3:11). Господ Исус рече: „Вие не ме избравте Мене, туку јас ве избрав вас“ (Јован 15:16). Ние го засакавме Бог, но само затоа што Тој прво не засака нас.

Бог го бара човекот и му нуди спасение. Но, спасението не се случува веднаш. Спасението ни е дадено во Христос, и тоа е Божјото провидение за нас грешниците. Стих 16:

А на жената ѝ рече: „Кога ќе бидеш бремена, ќе ти ги умножам и преумножам маките; со болки ќе раѓаш деца, и ќе се приклониш кон мажот свој, и тој ќе ти биде господар!“ (Создавање 3:16)

Ова е судот за гревот врз жената: таа ќе раѓа со големи болки. Зарем не е тоа интересно? Тоа што на жената треба да ѝ причинува најголема радост, е истото нешто поради кое ќе доживее големи болки и страдање. Сето тоа е резултат на гревот. Во следната глава ќе видиме дека првите луѓе не се помирија лесно со оваа реалност.

Па потоа му рече на Адам: „Бидејќи ја послуша жената твоја и вкуси од дрвото, од кое ти забранив и реков: – не јади од него – затоа земјата нека биде проклета за тебе; со мака ќе се храниш од неа сè до крајот на својот живот.

Еве ги последиците од гревот за мажот:

Трње и бодлики ќе ти раѓа; и ти ќе јадеш трева полска (Создавање 3:17-18)

Стих 19:

Со пот на лицето свое ќе јадеш леб, сè дури не се вратиш во земјата, од која си земен; зашто си земја, и во земја ќе се вратиш!

Смртта е последица од гревот. Но, физичката смрт не дојде веднаш. Всушност, што е смртта? Физичката смрт е одвојување на духот, на душата од телото. Според писателот на книгата Проповедник, телото се враќа во земниот прав, а духот се враќа кај Бог - од каде потекнува (Проповедник 12:7). За својата душа човекот е одговорен пред Бог, и секој од нас ќе даде сметка пред Создателот за својот живот. Но, Адам не умре физички веднаш штом го касна плодот, туку повеќе од 900 години подоцна. Смртта е одвојување. Кога касна од плодот тој умре духовно, бидејќи беше одвоен од Бог.

Сетете се на прекрасната парабола за изгубениот син која Господ Исус ја кажа во Евангелието според Лука. Во неа, помладиот син си оди од домот на таткото, а кога се враќа, таткото му вели на постариот син: „Мојот син беше мртов, а сега е жив“. Мртов? Да, тој навистина беше мртов! Не физички, но беше одвоен од таткото, а тоа е соодветна слика на одвоеноста на грешникот од Бог. Таквата одвоеност значи смрт.

Човекот умре откако касна од плодот. Тоа е причината поради која тој се обиде да избега од Бог и сплете смоквини лисја за да се покрие. Но, тоа не беше доволно, затоа Бог им направи поинаква облека.

Адам ја нарече својата жена Ева, бидејќи таа стана мајка на сите живи.

Сигурен сум дека Каин и Авел беа родени после гревот. Забележете што пишува во стих 21:

А Господ Бог им направи на Адам и на неговата жена облеку од кожа, и ги облече во нив.

За да се добие облека од кожа, потребно беше да се умртват две животни. Тука е за прв пат е воспоставено принесувањето жртви. Бог не го прифати покривалото на Адам и Ева направено од смоквини лисја, туку им направи кожна облека. Кога Адам и Ева ја напуштија Едемската градина и погледнаа назад, тие ја видоа крвта која беше пролеана поради нив, и херувимот кој го чува влезот во Градината.

Во овие стихови има неколку важни духовни принципи. Првиот е дека не можеме да дојдеме пред Бог со своите добри дела, исто како што Адам не можеше да дојде со своето покривало од смоквини лисја. Кога доаѓаме кај Него, мора да признаеме дека сме грешни и недостојни. Второ, смоквините лисја се неприфатливи. Тие се човечки изум, и не се прифатливи пред Бог. Трето, Бог е Тој Кој ќе го даде соодветното покривало за луѓето. Четврто, сето ова е претслика на смртта на Господ Исус, Кој умре и воскресна поради нашите гревови. Тој е посредникот помеѓу човекот и Бог.

Овие се важни вистини на кои треба да размислува секој од нас. Едно од најтешките нешта во светот е да имаме исправен став пред Бог. Тоа може да го сториме само доколку понизно признаеме дека немаме решение за нашиот проблем, и доколку бараме Бог да го даде решението. Еве една поема која многу добро ја објаснува оваа вистина:

Побарав сила за да постигнам нешто,
Тој ме направи слаб за да се надевам на Него.
Побарав здравје за да правам големи нешта,
Тој ми даде благодат за да правам подобри нешта.
Побарав богатство за да бидам среќен,
Тој ми даде сиромаштија за да бидам мудар.
Побарав сила за да ме почитуваат луѓето,
Тој ми даде слабост за да чувствувам потреба од Него.
Побарав многу богатства за да уживам во животот,
Тој ми даде живот за да уживам во многуте благослови,
Не примив ништо од тоа што го барав и за кое се надевав,
но мојата молитва сепак беше одговорена.

Забележете што пишува во 3:22-23:

И Господ Бог рече: „Ете, Адам стана како еден од Нас, знаејќи што е добро и што е зло; но сега, да не ја испружи раката своја и да земе пак од дрвото на животот, и да вкуси, па да заживее вечно!“ Тогаш Господ Бог го изгони од Едемската градина, за да ја обработува земјата, од која беше земен.

Можам да кажам „Фала му на Бог“, за тоа што не му дозволи на Адам да касне од плодот на дрвото на животот; тогаш тој би живеел вечно и вечно би грешел. Добро е што Бог го спречи тоа. Стих 24:

Откако, пак, го изгони Адам, постави на исток пред градината Едем херувим и огнен меч, кој се вртеше и натаму и наваму, за да го пазат патот кон дрвото на животот.

Што значи овој стих? Ова значи дека пристапот до вечниот живот на човекот му е забранет... но не засекогаш. Патот до вечниот живот нема да дојде преку плодот на ова дрво, туку преку жртвата на Господ Исус Христос.

ГЛАВА 4

ПЛОДОТ НА ГРЕВОТ

Сега доаѓаме до глава 4 од книгата Создавање. Всушност, во глава 3 читаме за коренот на гревот, а во глава 4 за плодот на гревот. Во првите две глави од оваа книга читавме за создавањето, а во вторите две за гревот.

Прашањето е: колку е сериозен гревот? Гревот не е како труење со храна, нешто од кое речиси сите луѓе се опоравуваат; гревот не е мал проблем. Според тоа што го читаме во глава 3, гревот на човекот резултираше со одвоеност од Бог, и соочување со Божјиот суд врз целиот човечки род. Со оглед на тоа што сите ние имаме иста природа, може да кажеме дека нашиот прапрадедо Адам во наследство ни остави лоша и грешна природа.

Ова многу јасно се гледа во приказната за двата сина на Адам и Ева. Тие имаа многу повеќе деца, но засега читаме само за првите два сина:

Потоа Адам легна со жената своја Ева, која зачна и го роди Каин, и рече: „Придобив човек од Господ!“

Ова е запишано во Создавање 4:1. Според тоа што го читаме тука, Адам и Ева не очекуваа тешкотиите да траат многу долго. Кога Каин се роди, Адам рече: „Придобив човек од Господ“. Можеби си помисли: „Бог рече дека семето на жената ќе ја смачка главата на змијата... еве човек, можеби тој е ветениот.“ Но, Каин не беше исполнување на Божјото ветување; тој не беше Спасител, туку убиец. Спасителот дојде неколку илјади години подоцна. Забележете што пишува понатаму:

Го роди уште и братот негов Авел. И Авел стана овчар, а Каин беше земјоделец. По некое време Каин Му принесе на Господ дар од земните плодови. (Создавање 4:2-3)

Двајцата браќа носат дарови пред Бог на одредено место кое е наменето за таа цел. Тоа подразбира дека Бог им открил каде и како треба тоа да го направат. Можеби ќе речете: „Како знаеш дека тоа е така?“ Во глава 11 од посланието до Евреите пишува: „Преку вера, Авел му принесе на Бог подобра жртва од Каиновата“. Гледате што пишува? „Преку вера“. Верата доаѓа од слушање на Божјиот Збор. Бог сигурно им кажал нешто поврзано со принесувањето дарови, инаку Авел не би можел да дојде пред Него преку вера. За разлика од него, брат му Каин не дојде кај Бог со вера.

Нема ништо лошо и погрешно во земните плодови, односно овошјето и зеленчукот. Немојте да мислите дека Каин му го донесе на Бог остатокот од плодовите. Мислам дека плодовите кои Каин му ги донесе на Бог беа многу убави на изглед и вкусни.

А и Авел исто така принесе од првината на стадото свое и од нивната маст. И Господ погледна благонаклоно на Авел и на неговите дарови; а на Каин и на неговите дарови не погледна благонаклоно. Затоа Каин многу се разлути, и лицето му се намршти. (Создавање 4:4-5)

Некој ќе рече: „Не сфаќам. Која е грешката на Каин?“ Во неговото послание, Јуда пишува за лажните учители и вели дека „тргнаа по патот на Каин“. Но, што значи тоа? Кој е патот на Каин?

- Кога донесе дар пред Бог, Каин не го стори тоа со вера, туку дојде да покаже колку е добар самиот тој - не беше подготвен да признае дека е грешен. Затоа, наместо да доаѓаме пред Бог фалејќи се со своите дела, треба тоа да го сториме понизно и со покајнички став.
- Имајќи таков став, Каин не призна дека човекот е одвоен од Бог. Тој се однесуваше како сè да е во ред. Таков е либерализмот. Либералните теолози зборуваат за тоа како Бог им е Татко на сите и сите луѓе се браќа и сестри и слично. Но, сакам да ви кажам нешто многу важно: човекот е одвоен од Бог, и за да се помири со Него мора одново да се роди преку вера во Господ Исус Христос. Каин е ист како многумина денес кои се однесуваат како да немаат никаков проблем.
- Трето, тој ја отфрли идејата дека човекот не може сам да се оправда пред Бог. Тој мислеше дека може да се оправда со тоа што ќе принесе дар. Апостолот Павле пишува: „Тој нè спаси, но не според извршените од нас праведни дела, туку по Својата милост, преку бањата на преродување – и обновувањето од Светиот Дух“ (Тит 3:5).

Главната разлика помеѓу Каин и Авел не беше во нивниот карактер, туку во дарот кој го принесоа пред Бог. Двајцата потекнуваа од исто семејство и беа растени во иста околина. Каин немаше никаков изговор за неговиот став кон Бог, бидејќи имаше исти родители и беше одгледан на ист начин како брат му Авел. Разликата е во дарот кој го принесоа пред Бог, односно во ставот на нивното срце додека ги принесуваа даровите.

Истото важи и за сите нас денес. Христијаните не треба да мислат дека се подобри од другите луѓе. Христијанинот е спасен само затоа што признава дека е грешник како сите други луѓе; тој е човек кој е свесен дека му е потребно некој да умре наместо него. Тој некој е Господ Исус Христос! Во Римјаните 3:25, апостол Павле пишува: „Него Бог Го постави со крвта Своја да биде жртва за помирување преку верата“.

За жал, преку религиозни ритуали, одење во црква и правење добри дела многумина се обидуваат да го заслужат Божјото спасение. Но, Божјата праведност не им се дава на оние кои понекогаш прават добро, туку на оние кои се надеваат на Христовата жртва и воскресение - бидејќи само Тој е совршен. Тој беше казнет за нашите гревови, и воскреснат за наше оправдување. Тој го зема нашето место на крстот и како што вели Павле во 2 Коринтјаните 5:21, Тој стана грев, за ние преку Него да бидеме оправдани пред Бог. Каин сакаше сам да се оправда пред Бог, а Авел знаеше дека тоа е невозможно. Божјото спасение го добиваме само преку вера, а Авел тоа многу добро го знаеше.

Зошто се налути Каин? За тоа ќе размислуваме следниот пат.